

Woordenschatverhaal.

Onderstaand verhaal kan kinderen (groep 2-4) motiveren om moeilijke woorden te leren. Door begrippen te verzamelen (tekenen, stempelen, schrijven) op het werkblad (zie onderaan) "voeren" ze het woordenmonster.

N i k s m o n s t e r

Auteur: Paul de Maat

Ver weg ligt Monsterland.
Daar wonen de monsters.
Dikke en dunne monsters.
Lange en korte monsters.
Alle monsters.
Al die monsters moeten eten.
Geen brood.
Nee .
Je hebt Papiermonster. Papiermonster eet papier.
Je hebt Houtmonster. Die eet hout.
Je hebt Steentjesmonster.
En Bellenblaasmonster.
En nog veel meer monsters.
Dit verhaal gaat over Niksmonster.
Niksmonster is niet blij.
Want hij weet niet wat voor monster hij is.
Hij weet niet wat hij moet eten.
'Hier', zegt Papiermonster. 'Probeer papier.'
Maar papier lust hij niet.
En hout ook niet.
En steentjes en bellenblaasbellen ook niet.
Zo zit Niksmonster in zijn huis.
Hij voelt zich niet lekker.
Want hij heeft honger.
Ik heb honger, denkt het monster.
Dat is erg.
Maar dat is niet alleen erg.
Er is nog iets.
Ik weet niet wat ik moet doen, denkt Niksmonster.
Ik weet niet wat ik moet eten.
Als ik het weet, kan ik eten.
Maar ik weet het niet.
En dus heb ik honger.

Het monster belt zijn vriend.
Want zijn vriend is slim.
Zijn vriend is Sommenmonster.
Hij eet rekensommen.
Alleen sommen met een goed antwoord.
Foute sommen lust hij niet.
Daarom is Sommenmonster ook zo slim.
'Kun je mij helpen? ', vraagt het monster aan zijn vriend.
'Weet jij wat ik moet eten? '
'Kom maar langs', zegt Sommenmonster.
'Dan kunnen we samen denken. '
Monster komt bij zijn vriend.
'Ga maar zitten', zegt Sommenmonster.
'Ga maar zitten op de canapé. '
Monster blijft staan.
Wat zegt Sommenmonster nou?
Hij begrijpt hem niet.
'Ga maar zitten', zegt Sommenmonster weer.
'Op de bank. '
'O, op de bank', zegt Niksmonster.
'Ja, ' zegt Sommenmonster.
'Ik zei canapé.
Maar dat is hetzelfde.
Canapé is hetzelfde als bank.'
Niksmonster gaat zitten.
Hij denkt.
C a n a p é .
O.
Sommenmonster komt erbij zitten.
'Dus jij hebt een probleem', zegt Sommenmonster.
Niksmonster denkt weer.
Een *probleem*.
Wat is dat?
Wat is een probleem?
'Eh,' zegt Niksmonster.
'Kan best dat ik een probleem heb.
Maar ik heb het niet bij me.
Het ligt thuis, denk ik. '
Sommenmonster lacht.
'Jij weet niet wat dat is natuurlijk.
Jij weet niet wat probleem betekent. '

'Nee', zegt Niksmonster.
'Ik zal zeggen wat jouw probleem is', zegt Sommenmonster.
'Jij weet niet wat je moet eten.
Jij weet niet wie je bent.
Dat is een groot probleem.
Met zo'n probleem kun je niet leven.'
Niksmonster kijkt naar de grond.
Zo is het, denkt hij.
Ik weet niet veel.
'Sommige dingen weet ik wel', zegt hij.
'Ik zit op de ca... ca...'
'Canapé', zegt Sommenmonster.
'Ja,' zegt Niksmonster. 'Canapé. Dat weet ik. '
'Goed zo, ' zegt Sommenmonster.
'Maar je was het bijna weer vergeten.
Weet jij wat je moet doen met een nieuw woord?
Je moet het proeven.
Heel goed proeven.
In je mond nemen en voelen hoe het smaakt.'
'Kan dat?' vraagt Niksmonster.
Sommenmonster knikt.
'Niet verder vertellen,' zegt Sommenmonster.
'Maar ik doe het ook wel eens.
Als toetje.
Ik eet eerst wat sommen.
En daarna proef ik een nieuw woord.
Dat kan heel lekker zijn. '
'Laat mij eens proberen, ' zegt Niksmonster.
'Zeg dat woord nog eens. '
'C a n a p é ', zegt Sommenmonster.
Niksmonster hapt.
Het woord zit in zijn mond.
Mmm, lekker.
Hij proeft het aan alle kanten.
C a - n a - p é .
Mmm!
Slik!
'O', zegt Niksmonster.
'Ik heb het doorgeslikt. '
'En', zegt Sommenmonster.
'Was het lekker?'

Niksmonster knikt.
'Wil je nog een woord? ', vraagt Sommenmonster.
Monster knikt weer.
Hij wijst naar de grond.
'*T a p i j t* ', zegt Sommenmonster.
Niksmonster hapt en proeft.
En slikt dan.
'Mmm', zegt hij.
'Nog één.'
Niksmonster wijst naar de lamp aan de muur.
'*S c h e m e r l a m p* ', zegt Sommenmonster.
'Een *s c h e m e r l a m p* aan de *w a n d*. '
Niksmonster proeft *s c h e m e r l a m p*. En slikt.
Hij proeft *w a n d*. En slikt.
Mmm!
'Ik heb gegeten!', roept hij.
'Ik lust woorden!'
Niksmonster is blij.
Sommenmonster ook.
'Nu weet je wie je bent', zegt Sommenmonster.
Niksmonster denkt.
'Ja!', zegt hij. 'W o o r d e n m o n s t e r !'
Ik ben W o o r d e n m o n s t e r ! '
Woordenmonster gaat weer naar huis.
Hij doet een schemerlamp aan.
Hij doet zijn schoenen uit.
En loopt op zijn sokken over het zachte tapijt.
Hij kijkt even naar een mooi schilderij aan de wand.
Dan gaat hij lekker liggen.
Op zijn eigen canapé.
Woordenmonster is blij.
Hij weet wie hij is.

